

YARGITAY KARARI

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

TÜRK MİLLETİ ADINA

YARGITAY İLÂMI

Esas No : 2026/3962
Karar No : 2026/3361

İNCELENEN KARARINMAHKEMESİ

: Antalya 3. Tüketici Mahkemesi

TARİHİ

: 09.09.2025

SAYISI

: 2025/333 E., 2025/423 K.

DAVACI

: Necati Yoğurtcu vekili Avukat Enis Ziyalı

DAVALI

: Yapı ve Kredi Bankası A.Ş. vekili Avukat Umut Kaya

DAVA TARİHİ

: 04.07.2025

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; davacının kullanmış olduğu krediler nedeniyle davalı tarafından BSMV olarak tahsil edilen tutarın iadesi amacıyla başlatılan icra takibine davalının itiraz ettiğini ve takibin durduğunu belirterek Antalya Genel İcra Müdürlüğünün 2025/3758 E. sayılı dosyasına yapmış olduğu itirazın iptaline, takibin devamına ve davalının icra inkar tazminatına hükmedilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili; davacıdan kredi ile bağlantılı olarak BSMV alındığını, BSMV'nin iadesine yönelik takibin haksız ve dayanaksız olduğunu savunarak, davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyl; BSMV'nin mükellefinin kullandırması olduğu kredi nedeni ile faiz geliri elde eden banka olduğu, bunun aksinin tüketici sözleşmelerine konularak BSMV'yi tüketicinin ödeyeceğinin matbu sözleşmelere eklendiği, ancak tüketicinin sözleşmenin içeriğine etki edememesi sebebi ile bu kararlaştırmanın 6502 sayılı Kanun'un 5. maddesinde tanımlandığı üzere tüketici ile müzakere edilmeden sözleşmeye dahil edilmesi sebebi ile haksız şart teşkil edeceği ve aynı madde uyarınca tüketici ile akdedilen sözleşmelerde yer alan haksız şartların kesin olarak hükümsüz sayılacağı, tüketici kredisi sözleşmesindeki BSMV'ye yönelik hükmün geçersiz olduğu gerekçesiyle, davanın kabulü ile davalının Antalya Genel İcra Müdürlüğünün 2025/3758 takip sayılı dosyasına yapmış olduğu itirazının iptaline, takibin aynen devamına, davalı tarafından itiraz edilen ve haksız olduğuna karar verilen asıl alacak miktarının %20'si oranında icra inkar tazminatının davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ**A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri**

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığınca; Mahkemece, taraflar arasında yapılacak sözleşmeyle BSMV'nin tüketiciye yansıtılmasının mümkün olduğu ve taraflar arasındaki sözleşmelerde yer alan buna ilişkin düzenlemelerin haksız şart niteliğinde olmadığı dikkate alınarak davanın reddine karar verilmesi gerekirken davanın kabulüne karar verilmiş olmasının usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek, kanun yararına temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, davacıdan tahsil edilen BSMV'nin haksız şart niteliğinde olup olmadığı noktasında

toplanmaktadır.

6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu'nun 28. maddesinin birinci fıkrasında, banka ve sigorta şirketlerinin 10.06.1985 tarihli ve 3226 sayılı Finansal Kiralama Kanununa göre yaptıkları işlemler hariç olmak üzere, her ne şekilde olursa olsun yapmış oldukları bütün muameleler dolayısıyla kendi lehlerine her ne nam ile olursa olsun nakden veya hesaben aldıkları paraların banka ve sigorta muameleleri vergisine tabi olduğu; 30. maddesinde, banka ve sigorta muameleleri vergisinin banka ve bankerlerle sigorta şirketleri tarafından ödeneceği düzenlenmiştir.

6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 5. maddesine göre haksız şart; tüketiciyle müzakere edilmeden sözleşmeye dâhil edilen ve tarafların sözleşmeden doğan hak ve yükümlülüklerinde dürüstlük kuralına aykırı düşecek biçimde tüketici aleyhine dengesizliğe neden olan sözleşme şartlarıdır. Aynı Kanunun 23. maddesine göre de kredi verenin ve varsa kredi aracısının, tüketiciye, teklif ettikleri kredi sözleşmesinin koşullarını içeren sözleşme öncesi bilgi formunu, sözleşmenin kurulmasından makul bir süre önce vermesi zorunludur.

Dosyanın incelenmesinde, davacı tarafından davalı Bankadan farklı tarihlerde olmak üzere altı kez tüketici kredisinin kullanıldığı, davacıdan toplam 5.021,24 TL BSMV tahsil edildiği, taraflar arasında düzenlenen Tüketici Kredisi Sözleşme Öncesi Bilgi Formu ve Tüketici Kredisi Sözleşmelerinde tüketicinin, gider vergileri ile sair bircümle vergiyi bankaya ödeyeceğinin taraflarca kararlaştırıldığı, BSMV dahil edilen toplam geri ödeme tutarlarının açıkça yazıldığı anlaşılmıştır.

O halde Mahkemece, taraflar arasında yapılacak sözleşmeyle BSMV'nin tüketiciye yansıtılmasının mümkün olduğu ve taraflar arasındaki sözleşmelerde yer alan buna ilişkin düzenlemelerin haksız şart niteliğinde olmadığı (Emsal: Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 27.04.2021 tarihli ve 2019/4530 E., 2021/4133 K. sayılı ilâmı ile Yargıtay (kapatılan) 13. Hukuk Dairesinin 30.10.2014 tarihli ve 2014/39392 E., 2014/33386 K. sayılı ilâmı, 05.10.2015 tarihli ve 2015/22094 E., 2015/28291 K. sayılı ilâmı, 21.04.2015 tarihli ve 2015/9883 E., 2015/12844 K. sayılı ilâmı) dikkate alınarak davanın reddine karar verilmesi gerekirken, davanın kabulüne karar verilmiş olmasının usul ve yasaya aykırı olup Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına temyiz isteminin kabulü gerekmektedir.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının HMK'nın 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere HMK'nın 362/2 hükmü gereği **KANUN YARARINA BOZULMASINA**,

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 01.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.